

GAZETA LWOWSKA.

we Wtorek dnia 7. Kwietnia 1812.

Staloch

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Z *Parysza d. 16. Marca.* — Monitor dzisiejszy umieścił wypadki posiedzeń Senatu, które się dnia 10 i 13 b. m. pod prezydencją Xięcia Arcykanclerza Państwa odbyły.

Na posiedzeniu dnia 10 b. m. przełożył Xiąże Bassano Minister Spraw zewnętrznych następujący rapport:

Rapport Ministra Spraw zewnętrznych do Jego C. K. Mości.

Nayaśniejszy Panie! — Prawa morskie Neutralnych oznaczone zostały traktatem Utrechtskim, który stał się powszechnym dla Narodów prawem. — Prawo to we wszystkich następnych traktatach słownie ponawiane, uświęciło następujące zasady: Bandera broni ładunek. (Wolny okręt, wolny towar.) Towar nieprzyjacielski pod neutralną banderą jest neutralnym, a neutralny towar pod banderą nieprzyjacielską nieprzyjacielskim. — Jedyne towary, których bandera neutralna bronić nie może, są towary kontrabandowe; a iedyne kontrabandowe towary są broń i potrzeby wojenne. — Przejście neutralnego okrętu przez okręt zbrojny, może tylko przez małą liczbę ludzi być skuteczniowane, a okręt zbrojny powinien stać dalej, jak na wystrzał z działa. — Każdy okręt neutralny może z iednego nieprzyjacielskiego portu do drugiego, iako też z nieprzyjacielskiego do neutralnego portu odprawiać żeglugę i handel prowadzić. — Wyjętymi są od tego iedyne porty w samém rzeczy blokowane; a porty wrzeczy samém blokowane są takie, które będąc opasane i o-

bleżone mogą bydź wzięte, a do których zatem okręt kupiecki bez niebezpieczeństwa zawiać nie może.

Te są obowiązki, które mocarstwa wojujące ku neutralnym wypełniać powinny; te są obcópne prawa tak iednego iak drugiego; te to są maxymy, które przez traktaty składające prawo publiczne Narodów uświęcone zostały. Często poważała się Anglia stawiać na ich miejsce dowolne i tyrańskie zasady. Nieprawiedliwe ię przywłaszczania bywały odrzucane od wszystkich Rządów, które szły za głosem honoru i umiały czuć interes ludów swoich. Była zatem Anglia ustawicznie zmuszaną do uznania w traktatach swoich tych zasad, które obalać chciała; a gdy pokóy Amieński został złamanym, opierało się ieszcze prawodawstwo na dawnych swoich posadach.

Przez zbieg zdarzeń następnych przyszło do tego, że Marynarka angielska stała się liczniejszą od połączonej siły morskiej wszystkich innych Narodów. Tu dopięro sądziła Anglia, że nadeszła chwila, gdzie nieobawiając się iuz niczego, na wszystko poważyc się może. Postanowiła natychmiast poddać żeglugę na wszystkich morzach tymże samym prawóm, którym żegluga na Tamizie podlega. — W roku 1806ym poczęło się wykonanie tego systematu, podług którego powszechne prawo Narodów ulęgać miało rozkazóm gabinetowym i przepisóm Londyńskięy Admiralicji. — Oświadczenie pod dniem 16 Maia zniszczyło iednym słowem prawa wszystkich Państw nadmorskich, i wydało zakaz handlu niezmiernęj rozciągłości brzegów i całym Państwóm. Od téj chwili, nie uznawała iuz więcéy Anglia żadnych Neutralnych na morzu. — Rozkazy roku 1807go wydane, włożyły na każdy okręt gdziekól-

wiek bądź pływący obowiązek zawiiania do angielskich portów, płacenia Anglii haraczu, i poddawania towarów pod taryfy celnych urzędów angielskich. — Oświadczeniem roku 1806go, zakazano Neutralnym wszelką żeglugę; rozkazami roku 1807go powrócono im wolność żeglugi, lecz nie powinni byli robić z nięj żadnego innego użytku, iak tylko wysługiwać się handlowi angielskiemu stosownie do rachuby iego interessów i korzyść. — Tak więc zdiał Rząd angielski maskę, pod którą swoje projekta ukrywał; ogłosił swoje uniwersalne panowanie na morzach, uważał wszystkie ludy za zaczynszowane, i zwałił na ład stały ciężar kosztów teyże samęj woyny, którą przeciw niemu utrzymywał.

Te niesłychane prawidła wzbudziły powszechną niechęć w tych mocarstwach, którym święte było uczucie ich praw i niepodległości. Lecz w Londynie posunięto dumę narodową do najwyższego stopnia; pokazywano ludowi angielskiemu bogatą przyszłość, pełną najsławniejszych nadziei. Nikt nie miał się odtąd z nim ubiegać o korzyści handlu i przemysłu; płody obu światów miały płynąć do portów iego, hołdować morskięj i handlowęj udzielności Anglii przez opłacanie podatków, a potem dopiero obciążone niezmiernemi wydatkami, od których szczególnie tylko towary angielskie wolnemi bydź miały, obcym dostawać się Narodóm.

Wasza Cesarska Mość przejrzałeś jednym rzutem oka wszystkie nieszczęścia zagrażające stałemu ładowi. Natrafiłeś natychmiast na przyzwoite środki. Zniszczyłeś wyrokami swoimi to nadęte i nieprawe przedsięwzięcie, gwałtące wszystkich Państw niepodległość i prawa wszystkich Narodów. — Wyrok Berliński był odpowiedzią na oświadczenie roku 1806go. Blokada wysp angielskich, użytą została iako środek przeciwny przedsięwziętęj przez Anglię uroionęj blokady. — Wyrok Medyolański był odpowiedzią na rozkazy roku 1807go; ogłosił ón każdy statek za wyzuty z narodowości, który tylko zawiiając do portów angielskich, lub płacąc Anglii haracz podda się, i tym sposobem wyrzeczę się niepodległości swoięj bandery; wszystkie towary handlowe i rękodzielniarne angielskie, zostały blokowane na wyspach bretońskich; systema stałego ładu, wygnano ie z niego. Nigdy środek przeciwny przedzęj, pewnięj i z takim iak ten zwycięstwem swoiego nie dopiął celu. Wyroki

Berliński i Medyolański obrociliy też samą broń przeciw Anglii, której ona przeciw handlowi świata użyła. Źródło kwitnącego handlu, które tak obitęm bydź sądziła, stało się źródłem nieszczęścia dla angielskiego handlu; zamiast haraczów skarb wzbogacać mających, zachwiał coraz powiększaiący się zły kredyt majątek Państwa i każdego obywatel.

Koro tylko zapadły wyroki Waszëj C. K. Mości, przewidział cały ład stały, że takie będą ich skutki, iezeli dokładnie wykonywane będą; lecz chociaż Europa tak bardzo była przyzwyczajoną widzieć przedsięwzięcia Waszëj C. K. Mości szczęśliwym uwieńczone skutkiem, z trudnością mogła iednakże poiać, iakimi nowemi cudownemi czynami uskuteczysz N. Panie te wielkie plany, które się tak prędko spełniły. Uzbroiłeś Cesarzu całą swą potęgę, i nie cię od celu twoiego odwieśdź nie mogło. Hollandya, miasta anzeatyczne, brzegi jezioro Zuyderskie z morzem baltyckim łączące, musiały bydź ziednoczone z Francją, i tymże samym podlegać ustawóm; był to bezpośredni, nieuchronny skutek angielskiego prawodawstwa. Żadne uwagi nie mogły N. Panie w duchu twoim przewazyć pierwszego interesu twoiego Państwa. — Wasza Cesarska Mość zebrałeś natychmiast plony z tego ważnego postanowienia. Od 5ciu ćwierci roku, to jest od czasu połączaiący uchwały Senatu, uczuła Anglia cały ciężar wyroków Berlińskiego i Medyolańskiego. Pochlébiała sobie, że połknie handel całego świata, iednakże teraz lichwiarski i pokryiomy ięj handel, prowadzony bydź może tylko za pomocą 20000 corocznie wydawanych pozwoleń (licencyi); zniewolona ulęgać prawu konieczności, zrzęka się aktu żeglugi, tęj to pierwszëj posady swoięj potęgi. Rościła sobie prawo do powszechnego panowania na morzach, a tymczasem zabroniona iest żegluga ięj okrętóm, których żaden port stałego ładu nie opuszcza; chciała wzbogacić skarb swój tym haraczem, który ięj Europa płacić miała; a Europa nietylko się od obrażaiących przywłaszczęń Anglii, ale nawet i od tego uwolniła haraczu, który angielskiemu przemysłowi płaciła; pustkami stoia miasta fabryczne angielskie, a na mieysce wzrastaiący od owego czasu pomyślności, nędza nastąpiła; zniknienie gotowizny nabawiaiące trwoją, i zupełna w fabrykach, i rękodziel-

niach nieczynność, burzą codziennie publiczną spokojność; o toż to takie są wypadki, które dla Anglii z nieostrożnych doświadczeń iéy wyniknęły. Poznaie ona iuż, i z dnia do dnia więcéy poznawać będzie, że tylko w powrocie do sprawiedliwości i do zasad prawa Narodów swoje znajdzie ocalenie, a z dobrodziejstw neutralności pewnych Dworów tak dalece tylko korzystać może, iak dalece Neutralnym pozwala pożytków z ich neutralności. Lecz aż do owego czasu, i póki angielskie rozkazy gabinetowe cofnionemi nie będą, a zasady traktatu Utrechtskiego do mocy swéy nie powrócą, muszą wyroki Berliński i Medyolański przeciw tym trwać mocarstwóm, które dozwalaia wyzuwać z naradowości swoją banderę. Porty stałego ładu, nie mogą stać otworem ani banderóm z narodowości wyzutym, ani towaróm angielskim.

Potrzeba otwarcie wyznać, że dla nie-nadwężonego utrzymania tego wielkiego systemu konieczną iest rzeczą, ażebyś N. Panie tych potężnych użył środków, które są w mocy twoiego Państwa, i ażebyś u Poddanych swoich tę znalazł pomoc, którzy nigdy na próżno od nich nie żadałeś. Cała potęga na skinienie Francyi gotowa, musi być w stanie udania się wszędzie, gdzie tylko bandera angielska i wyzute z narodowości, lub pod zastoną angielskich wojennych okrętów płynące bandery ładować zechcą. Osobne wojsko, mające obowiązek bronięcia naszych niezmiernie rozciągniętych brzoźw, naszych wojskowych zbroi ni i troia iego rzędu twierdz, musi ręczyć Waszém C. K. Mości za bezpieczeństwo krainy, powierzony iego waleczności i wierności; powróci ono tych walecznych, którzy przywykli pod okiem Waszém C. K. Mości broniąc politycznych praw i zewnętrznego bezpieczeństwa Państwa walczyć i zwyciężać, okazałemu ich przeznaczeniu. Nawet składy korpusów nie będą iuż więcéy usuwane swojemu pożytecznemu przeznaczeniu, utrzymania w liczbie i istotnéy zupełności czynnych wojsk naszych. Potęga Waszém C. K. Mości stać będzie tym sposobem zawsze na naystraszniejszym stopniu, a Cesarstwo francuzkie będzie przez te trwałe urządzenie, którego interes, polityka i dostojność iego doradziaia, w takim znajdować położeniu, iż więcéy niż kiedyś na imie nienaruszonego i świętego zastuży.

Od dawna iuż ministerium angielskie wieczną przepowiada wojnę; iest to okropne przedsięwzięcie, do którego by nawet nayrozluksza ambicya przyznawać się nie powazyła, a którego przyznawanie tylko dumnéy chępliwości wymknąć się mogło; iest to okropne przedsięwzięcie, które by iednakże dokonaném być mogło, gdyby Francya miała tylko spodziéwać się przyrzeczeń bez rękojmi i niepewnéy trwałości, które by więkšie od saméy wojny zrzadały nieszczęścia.

Pokóy, który N. Panie wśród swéy wszechmocności swoim ofiarowałaś nieprzyaciołóm, uwięnczy twoie godne sławy usiłowania, gdy Anglia będąc stale od stałego ładu odpędzana i od wszystkich Państw których niepodległość naruszyła oddzieloną, zechce nakoniec znowu do tych zasad powrócić, na których wspieraia się posady związku Państw europejskich; gdy uzna znowu prawa Narodów i szanować będzie prawa, traktatem Utrechtskim uświęcone. — Tymczasem musi lud francuzki wciąż być uzbroionym. Nakazują to honor, interes, prawa i niepodległość ludów w iednéy i teyże saméy rzeczy ziednoczonych; a prócz tego pewnieysza ieszcze, często przez Waszą C. K. Mość ogłoszona wyrocznia, zamienia to uzbroienie w konieczne i święte prawo.

Potém czytał Xiążę Feltre Minister wojny, rapport do Jego C. K. Mości, który iest następujący treści:

Nayiaśnieyszy Pani! — Naywiękšia część wojsk Waszém C. K. Mości powołaną iest za granicę dla bronięcia wielkiego interesu, który przewagę Państwa zapewnić, oraz wyroki Berliński i Medyolański dla Anglii tak zgubne, utrzymać powinien. Ledwie piętnaście upłynęło miesięcy, iak systema stałego ładu wykonywać zaczęto, a Anglia przywiedziona iuż iest do ostateczności. Gdyby nie wypadki, których Wasza C. K. Mość przewidziéć nie mogłeś, krótki ten przeciąg czasu mozeby iuż był dostatecznym do zniszczenia zupełnie pomyślności Anglii, i do przyprowadzenia iéy wewnątrz do nader krytycznego stanu, który by w zły kredyt wprawił stronników wojny, a mężów kochających umiarkowanie i sprawiedliwość, powołał do ministerium. — W każdym przypadku nikt nad Waszą C. K. Mość nie umie lepiéy oczekiwać po czasie tego, co czas zrzadzić powinien, oraz wykonywać z niewzruszoną stałością systema i postępować

wciąż podług planu, którego nieomylnie skutki Wasza C. K. Mość uaprzód wyrachowała. — W ciągu oddalenia się największey części wóysk naszych liniowych, liczne porty morskie, warowne miejsca i ważne w Państwie punkta, będą musiały przez 5te bataliony, przez odwody i woysko morskie bydź strzeżonemi; to zaś ten przynosi uszczerbek, że piąte bataliony i odwody przez marsze i przeciwnie marsze, bezustannie od swego właściwego przeznaczenia, to iest: od dostarczenia dla wóysk czynnych ustawicznego nadrostu, odrywane bydź muszą. Marsze te unużają żołnierza i sprawiają w administracyi zawilość. Widząc nareście powołane tak liczne woyska za wszystkie granice Państwa, nie możnaby mieć za złe obywatelóm, gdyby ci nie znając wszystkich wewnątrz Kraiu od Rządu do obrony przedsięwziętych środków, nieiaką czuli obawę; iuż ta sama obawa, sprzeciwia się dostojności Państwa; trzeba tedy zatamować to źródło przez wystawienie konstytucyjney, iedynie tylko do strzeżenia Kraiu przeznaczonéy potęgi.

Podług praw naszych konstytucyjnych, powinna gwardya narodowa szczególnie strzedz naszych granic, portów i składów morskich, zbrojowni i miejsc wartwych; lecz gwardya narodowa, którą ogółem wszyscy składają obywatele, nie może na czas długi do innéy, iak tylko do miejscowéy i momentalnéy używaną bydź służby. — Jeżeli podzielimy gwardyę narodową na trzy powstania (ban), pierwsze z nich obejmować będzie wszystkich 6ciu ostatnich klass konskrypcyonistów od 20 do 26 lat mających, a do czynnego woyska niepowołanych; drugie mężów od 26 do 40 lat, a trzecie od 40 do 60ciu lat; można będzie zatém użyć pierwsze powstanie do służby czynnéy, drugie zaś i trzecie powstanie, będzie naówczas tylko miejscową, do utrzymania wewnątrzney policyi przeznaczoną służbę odbywać. — Pierwsze powstanie na rok 1812ty obejmując konskrypcyonistów od roku 1806go aż do 1812go, którzy do czynnego woyska powołanemi nie byli, od tego czasu nie poženili się, i są zdrowi, móćni, oraz do służby zdadni, wynosiłoby 60000 ludzi. — Przekładam Waszéy C. K. Mości, ażeby 100 rot (kohortów) wybrać z téy liczby, przecoby 5ta część z klass konskrypcyonistów roku 1807, 1808, 1809,

1810, 1811 i 1812go, wyruszyć musiała. Ludzie ci powinni bydź w główném miejscu każdéy woyskowéy diwizyi urzędzeni i ubrani. Officérowie i żołnierze, którzy w liniowém woysku służyli, będą mogli bydź krzewami tych rot. — Każda takowa rota składająca się z 8 kompanii, iako to: z 6ciu kompanii piechoty, iednéy artyleryi i iednéy odwodowéy, wynosiłaby około 1000 ludzi. Tym sposobem miałbyś Wasza C. K. Mość 100 takich rot czyli batalionów ustawicznie pod bronią podzielonych na brygady i dywizye, a zostających pod rozkazami jeneralnego sztabu woyska liniowego; które to roty wyborne stanowiąc woysko, z starami francuzkiemi grenadyerami równać się będą mogły. To stałe, zawsze w obozie znajdujące się i z natury służby swoiéy dostatecznie we wszystko opatrzone woysko, małaby stratę przez wojnę poniosło.

Takim sposobem będą warowne miejsca nasze nad Renem, nasze składy morskie w Helder, nad Mozą, Skaldą, w Bulonie, Cherburgu, Breście, l'Orient, Rochefort, Talonie i w Genuy strzeżone przez potęgę tym sposobem złożoną, iż 30000 ludzi w przeciągu pięciu dni na którymkolwiek napastowanym punkcie brzegów zgromadzonych będzie, i że za pomocą przyspieszających środków, których Wasza C. K. Mość w nagłych używasz razach, przed upłynieniem 10 dni 60 do 80 tysięcy ludzi zebranych tak z pierwszego powstania, iako też z woyska morskiego, gwardyi departamentowych, zandarmeryi i piątych batalionów znajdujących się w bliskości wszystkich zagrożonych punktów, a obowiązanych w takich okolicznościach do wyruszenia, będą mogły na zagrożoném zgromadzić się miejscu; nie licząc do tego pomocy, którąby powstanie drugie i trzecie gwardyi narodowéy sąsiedzkich Departamentów, nadciągnawszy śpieszno w przypadku bliskiego napadu dadź mogło.

Nie czynię żadnego wniosku względem wystawienia iazdy; sama zandarmeria utworzona z 16000 wybornych ludzi, iest wstanie stawienia każdego czasu dostatecznéy massy iazdy przeciw napadóm, którym zapobiedz musimy. Podówczas, kiedy takowe urządzenie bronić będzie terytorium Państwa przeciw samym nawet wyobrażeniom napaści, wszystkie odwody i piąte bataliony nieodprawiając iuż więcéy służby

załogowéy, ani też trudniąc się obroną Kraju, mogą daleko czynniéy i skuteczniéy uzupełnić wojsko; co w saméy istocie jest tyle, iak pomnożenie woysk liniowych. — Będziesz Wasza C. K. Mość przez to 100000 Francuzów więcéy pod swoimi mieć chorągwiemi. Na miejsce tych ludzi przyjdą co 6 lat inni, wybierani w czasie przyszłych corocznych konskrypcyi. Takowe pomnożenie potęgi nie pociągnie za sobą pomnożenia straty, ponieważ ci ludzie prawie tylko na powszechne śmierci wypadki wystawionemi będą. Wydatki powiększą się przez to o 48 milionów, lecz to powiększenie nie może nawet iść w porównanie z niezmiernymi pożytkami, które z tąd wynikają.

Urządzenie to jest w najwyższym stopniu zachowaczém i narodowém, jest pożyteczném, i konieczném. Francuzi gotowi są na wszystkie ofiary dla dobicia się wolności na morzach. Wiedzą oni, że dopóty uzbrojeniem byż muszą, dopóki ten wielki cel osiągnionym nie będzie.

Po przeczytaniu tego rapportu, podali Rady Stannu projekt do uchwały Senatu, który jest następujący istotnéy treści:

Art. 1.) Gwardya narodowa Państwa podzieloną będzie na pierwsze i drugie powstanie (ban), i na pospolite ruszenie (arriére ban). — Art. 2.) Pierwsze powstanie gwardyi narodowéy składać się będzie z mężów 20 do 26 lat mających, którzy należąc do sześciu klass konskrypcyi przywiezionych ostatnim razem do czynności nie byli powołani do czynnego wojska, gdy te klasy swoje przystawiały kontyngenta. — Art. 3.) Drugie powstanie składać się będzie z wszystkich do służby zdatnych, 26 do 40 lat mających mężów, którzy do pierwszego powstania nie należą. — Art. 4.) Pospolite ruszenie składać się będzie z wszystkich zdatnych do służby mężów, 40 do 60 lat mających. — Art. 5.) Co rok odnawiana będzie szóstą część ludzi, składających rotę (kohortę) pierwszego powstania gwardyi narodowéy; tym końcem przyjdą na miejsce konskrypcyonistów najstarszék klasy, konskrypcyonisci bieżącego roku wybrani. — Art. 6.) Dopóki urządzenie drugiego powstania i pospolitego ruszenia przez uchwałę Senatu do skutku przywiezioném nie będzie, prawa dla gwardyi narodowéy wydane w mocy swoiéy pozostaną. — Art. 7.) Pierwsze po-

wstanie gwardyi narodowéy, nie może wyruszać za granice Państwa; przeznaczone jest ono do strzeżenia granic, wielkich składów morskich, zbroiowni, twierdz i do odbywania służby tyżący się policyi wewnętrzny. — Art. 8.) Sto rot (kohortow) z pierwszego powstania gwardyi narodowéy, oddanych będzie do rozrządzenia Ministra wojny. — Art. 9.) Potrzebni do rot tych ludzie, będą stosownie do 2go Artykułu niniejszék uchwały Senatu z klass konskrypcyi roku 1807, 1808, 1809, 1810, 1811 i 1812 wybrani. — Art. 10.) Mężowie do klass roku 1807, 1808, 1809, 1810, 1811 i 1812 należący, którzy się przed ogłoszeniem niniejszék uchwały Senatu poženili, nie będą należéc do rot pierwszego powstania gwardyi narodowéy. — Art. 11.) Klassy roku 1807 i 1808, będą pierwszy raz w roku 1814tym przez konskrypcyę roku 1813 i 1814 odnowione.

Ta uchwała Senatu została do umyślnie wyznaczonék Kommissyi odesłaną, a Senat odłożył swoje posiedzenie na dzień 13ty b. m. na którém Hrabia Lacedede zdawał w imieniu rzeczonék Kommissyi sprawę o ték uchwale Senatu.

N. Cesarz i Król potwierdził wyrokiem swoim dnia 14 b. m. wydanym powyższą uchwałę Senatu.

Z w i a z e k R e Ń s k i.

Dnia 14i 15 Marca przejeżdżało wiele gońców w różnych kierunkach przez Frankfort.

Do Monachium przyjechał francuzki Jen. Brygady Baron de Maureillace ze swoim Adjutantem.

Przez Stuttgart przejeżdżał dnia 16 Marca C. K. francuzki Adjutant Meyard z 6go pułku huzarów iadący z Strasburga do Ulmu, a dnia 17go Marca Baron Frereri Adjutant Xięcia Neufchatelskiego, iadący z Innspruka do Paryża.

Gazeta W. Xięstwa Badeńskiego twierdzi, że konie Xięcia Neufchatelskiego do Frankfortu przybyły.

Konskrypcyonisci W. Xięstwa Bergskiego z roku 1810, 1811 i 1812 do czynnego wojska należący, a tymczasowo za niedolnych uznani, otrzymali rozkaz stawienia się na dniu 17 Marca w domu Prefektury w Düsseldorf z tém ostrzeżeniem: że niestawiający się konskrypcyonista za zdolnego do służby uważanym i do marszu zniewolo-

nym będzie. Zdolni do służby konskrypcyoniści z roku 1812, będą do iazdy wybrani.

List z Lipska pod dniem 22 Marca pisany donosi, że Xiążę Elchingen (Marszałek Ney), który w nocy z dnia 14go na 15ty Marca tam ziechał, obzięra codziennie przychodzące i wychodzące z tego miasta woyska francuzkie. Woyska te zostają tam zwyczajnie tylko trzy dni.

Od czterech niedziel jest w Lipsku Konsulat i Konsul francuzki Pan Theremin.

Xięstwo Warszawskie.

Na mocy Królewskiego wyroku dnia 6. Marca r. b. w Dreźnie wydanego, niewolno nikomu wyprowadzać żyta i pszenicy za granice Xięstwa Warszawskiego, bez otrzymania poprzedniczo paszportów od Ministrów Spraw wewnętrznych i Skarbu. Wydanie paszportu w tym iedynie razie nastąpić może, kiedy żądający go, jeżeli jest właścicielem, złoży świadectwo od Prefekta Departamentu: a.) że zapas żyta i pszenicy potrzebie wyżywienia miejscowey ludności odpowiadający, w gotowém ziarnie na gruncie zostawił; b.) że okolica, z której pomienione gatunki zboża wyprowadzone być mają, dostateczne zbóż zapasy posiada, i przez wywóz żądany ilości na niedostatek narażoną nie będzie; nakoniec c.) że tenże właściciel gruntowy dla powyższych przyczyn znacznego zasobu produktów w okolicy, nie może mieć nadziei przedania na miejscu téy ilości żyta i pszenicy, iaką chce za granicę wyprowadzić. — Jeżeli żądający paszportu jest kupcem i spekulantem, natowczas wydawane od Prefekta świadectwo ma obeymować warunki pod literą b. c. wyrażone; prócz tego powinien być tenże kupiec do legitymacyi pociągnięty, kiedy o kupno takowe i z czyiego kommissu zawarł kontrakt, o czém dostatecznie wyluszczone informacya w témże świadectwie ma być obiętą. — Skoro właściciel gruntowy lub kupiec otrzyma od Prefekta dostateczne poślug wskazanych form świadectwo, natowczas przy braniu paszporu od Ministra Skarbu, winien natychmiast zapłacić cło po złotych polskich trz y od każdego korca żyta lub pszenicy, do wyprowadzenia za granicę tymże paszportem dozwoionych.

Dnia 28. Marca po południu, stanął most żyzwowy na Wiśle pod Warszawą.

Prusy.

Z Berlina d. 28. Marca. — Dnia 25 b. m. wyruszyły z tad do Szląska Branderburski pułk kiryssierów, pułk dragonów Nowey Marchii i piérwszy wschodni -pruski batalion grenadyerów, które tu dotychczas stały na załodze.

Dnia 26 b. m. wyruszył z tad batalion karabinierów pułku gwardyi pieszey do Potsdamu, a batalion strzelców gwardyi do Szląska.

Dnia 27 b. m. przyjechał do tuteyszey stolicy Królewski Jenerał - Porucznik Hrabia Tauenzien z Treptowa nad Regą.

JW. Hardenberg Kanclerz Stanu, wydał tu następujące rozporządzenia:

I. Gdy nastąpić mający przechód woysk francuzkich pod rozkazami JW. Marszałka Państwa Xięcia Reggio, jest skutkiem nazywaniem się z Francją porozumienia, przeto woyska te, iako do mocarstwa przyjacielskiego należące z szacunkiem i uprzejmością przyjmowane, oraz żywione bydź powinny. Z względu więc na ten stosunek i z wszelkiem ochronieniem tuteyszych mieszkańców ogłosi Władza przyzwoita niebawnie zasady, podług których kwatery i żywność woyskom tym dawane być mają. Wreście zapewnił pomieniony Marszałek Państwa, że woyska iego wszędzie iak najsę eyszą karność zachowywać będą. — W Berlinie dnia 25 Marca 1812.

II. Zamiarem jest Jego Królewski Mości, ażeby bawiące w tuteyszey stolicy Cesarsko-francuzkie woyska u wszystkich właścicieli domów i czynszowników bez wszelkiego wyjątku pomieszczone zostały, i żeby ten ciężar stosownie wszyscy równo znosili. Nikt więc, z iakiegokolwiekładż stanu nie może się wyłamywać od dopełniania rozporządzeń przez Kommissyę żywności w téy mierze wydanych; owszem każdy jest obowiazany pod surową i natychmiast nastąpić mającą eksekucją przyjąć każdego francuzkiego woyskowego zgłaszającego się z kwaternicznym biletem, i żywić go przez czas nieiaki. O obydwóch tych przedmiotach, iako tez o całym tym kwaterniku ogłoszone b da natychmiast szczególowe rozporządzenia. (Tu następują dalsze obiasnienia.) — N. Pan spodzięwa się po dowiedzionym obywatelskim sposobie myślenia mieszkańców Berlina, iż gorliwie o to starać się będą, aby to rozporządzenie należycie

dopełnianem było. Za to zaś dla sprawienia im ile możności ulgi, poczynione będą natychmiast w porozumieniu się z JW. Marszałkiem Państwa Xięciem Reggio przygotowania, w celu pomieszczenia iednćy części wojska w koszarach, i żywi nią go tamże.

W Berlinie dnia 27 Marca 1812.

Wyszły ieszcze prócz tego dwie rozporządzenia oznaczające stosunek, iaki mają francuzkie pieniądze, miary i wagi z pruskimi.

M u l t a n y i W o ł o s z c z y z n a.

Z Bukarestu d. 29. Lutego. — Teraz nadeszły tu dokładniejsze doniesienia o wyprawie Jenerała Lieven z Galaczu na prawy brzeg Dunaju przedsięwziętćy. Połączyszcy załogi Braiłowa i Izmailowa, oraz kantonu aże tamże pułki Kozaków, pociągnął przez Maczyn do Babadaghy i Deli Hadzy Kiöy. Gdy w tćy okolicy nie było żadnego korpusu wojska tureckiego, zdaie się więc, iż przedsięwzięcia tego zamiarem było zabranie w niewolą poddanych tureckich, którzy od niejakiego czasu do swoich powrócili domów. Lecz gdy ci wszyscy poszli wucieczkę, a stan lodu na Dunaju wielkiem groził niebezpieczeństwem, więc Jenerał Lieven nie nie wskórawszy odprowadził w kilka dni swoje wojska na dawne ich stanowiska.

Głoszą, iż Jenerał Tuczkoſſ posunął się z innym korpusem przez Mankalę aż do Kawayny, zabrał kilkunastu ludzi w niewolą i zdobył znaczną liczbę bydła i żywności.

Jen. Hrabia Langeron przybył tu d. 27. b. m. z Giurgewo. Przy iego odieździe z tego miasta był Dunaj zupełnie zatamowany. Lód ieszcze stał wprawdzie, lecz był już wysoką wodą wznieiony.

Goniec z Petersburga przywiózł Jenerałóm Langeron, Sass i Essen krzyże orderu S. Włodzimierza pićrwszyj klasy, w nagrodę ich wielkich zasług w ostatnićy kampanii położonych.

Dnia 4. Marca. — Pełnomocnicy tu-reccy nie mają ieszcze żadnych wiadomości z Konstantynopola. Przed kilkoma dniami przybył tu Tatar starego Czapan Oglu do iego syna, co było powodem do rozszerzenia wieści, iakoby przybył goniec Dywanu. Czapan Oglu przysłał swojemu

synowi 100,000 piastrów, które tenże na utrzymanie korpusu swojego w Bukarescie pożyczyl.

Wojska Czapan Oglu posłane z Rusdiwede do Multan odebrały rozkaz, ażeby się zatrzymały i zostały powsiach w okolicy Fokszanu i leżących rozłożone. Officerów zaś umieszczono w samym Fokszanie. Dowódzca ich naczelny posłał im przed kilkoma dniami znowu 15000 piastrów na ich wyżywienie, którą sumnę u tutejszych chętnie mu kredytujących pożyczyl kupców.

Nowo mianowani Boiarowie Dywanu złożyli pozawczoraj przysięgę przed Senatorem Milaszawiczem, i byli na drugi dzień przez niego naczelnie dowodzącemu Jenerałowi Hrabie mu Kutuzowi przedstawieni. Na miejsce przeszłorocznego Westiera Samurkascha został P. Warlam mianowany Westierem.

Jenerał naczelny Hrabia Kutuzow ozdrowiał już i pokazuje się znowu na miejscach publicznych.

Nie łatwo mogłoby inne w tak niepewnem położeniu znajdujące się i tak blisko teatru wojny leżące miasto, iak Bukarest, mieć tak wiele miejsc publicznych do zabawy, które wszystkie często są nawiedzane.

Z Jass d. 1. Marca. — Dywizya 10ta i 15ta, które tu przybyły, odebrały niespodziiewany rozkaz z Petersburga, ażeby nazad za Dniestr powróciły. Dywizye te mają z powodu wielu marszów znaczną liczbę chorych i maroderów.

Rozmaite Wiadomości.

Mówią w Berlinie (tak się wyrażają pisma publiczne), że Król Jegomość Pruski zamysła odbyć podczas wiosny podróż do Wrocławia i Szląska; nie można iednakże o tćm ręczyć z pewnością.

Z Bazylei donoszą, iż Hrabia Gortorp (były Król Szwedzki) życie ciągle bardzo skromnie w oberzy pod Bociąnem; Ma tylko iednego służącego, pokazuje się rzadko publicznie, kontentuje się prostą wstęgą orderową, i obcuje tylko z kilkoma osobami. Twierdzą, iż znowu chce się żenić.

Tenże Hrabia, kazał ogłosić w Bazylei drukiem to, co następuje: „ Hrabia

Gottorp uwiadamia, że iako Poddany Króla Jmci Duńskiego, pisać będzie od dnia 29. Lutego imie swoje: Gottorf. "W Bazylei dnia 17. Lutego 1812.

Gustaw Adolf Hrabia Gottorp. Pan Baron Serr a, Cesarsko francuzki Posel przy Dworze Królewsko - Saskim, zatrudnia się w Dreźnie drukowaniem Komentarzów de bello Sarmatico, które za gcią część i dalszy ciąg Komentarzusa iego de bello Germanico roku 1806 i 1807 w Paryżu wydanego, uważać należy.

prezentacyi przeznaczony jest na pomnik (obaczyć 73 Numer Gazety Lwowskiej z roku 1811.), który temu świetnemu Rymotworcy będzie wystawionym, a na której była także i w Galicyi składka. Towarzystwo aktorów polskich potoczyło się z niemieckim dla uczczenia godnie pamiętki Męza, który iako celujący Autor ma prawo do szacunku wykształconych ludzi każdego Narodu. Aktorowie polscy będą zatem przed reprezentacją niemiecką święcić pamięć tego Męza, do czego umyślnie zrobione są wiersze. Mieszkańce Lwowa uznając świetne pomienionego Rymotworcy zastugi będą tém pewnię obchodu tego uczestnikami, ile że teraz już loże i miejsca są zamówione.

W przyszłą Sobotę dnia 11. b. m. dana będzie wtuteyszym teatrze tragedia Bianca della Porta, napisana przez zawześnie, zmarłego dramatycznego Poetę Henryka Józefa de Collin. Dochód re-

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie od 1. do dnia 2. Kwietnia 1812.

Dzie.	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieptomierz Reaumura.	Wilgocio miarz *)	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
1	Wsch. Słońc.	27, 11, 3.	† 0, 5.	85.	P. mocny.	pochmurno.
	2. popołud.	28, 1, 5.	† 2, 4.	53.	P. średni.	pogoda
	10. w nocy	28, 2, 7.	— 1, 7.	56, 5.	P. słaby.	pogoda
2	Wsch. Słońc.	28, 2, 8.	— 3, 8.	62, 7.	P.W. słab. pot. moc.	iasno
	2. po połud.	28, 2, 0.	† 4, 3.	48, 6.	W. średni	pogoda
	10. w nocy	28, 1, 0.	† 1, 9.	59, 1.	W. średni	chmury

*) Ponieważ znajduiąca się w powietrzu woda ma istotny wpływ na wszystkie istoty, przeto Redakcyja sądzi, iż miłą Czytelnikom swoim uczyni przystępcę udoskonalając ogłaszane w tej Gazecie meteorologiczne postrzeżenia przez ciągłe okazywanie stanu Wilgociomierza (Hygrometru). Postrzeżenia, których tu ogłaszają się wypadki, czynione są regularnie w zwyczajnych godzinach za pomocą umyślnie na to zrobionych Wilgociomierzów, wynalazku Pana Buissart. Najwyższy punkt suszy oznaczony jest O. Punkt zaś największy wilgoci zawiera od O na dół licząc 100 stopni. Im większa zatem jest liczba podanych stopni, tém wilgotniejsze jest powietrze. Wreszcie zredukowane są dla dokładności wszystkie stany Wilgociomierza na punkt mrozu; to jest: pokazuje się zawsze iakby stał Wilgociomierz, gdyby podczas będący w czasie postrzeżeń wilgoci był wystawionym na zimno, które się równa zimnu topniejącego lodu (0 Reamur).